

- підвищення рівня ефективності використання устаткування та ресурсозберігаючих технологій;
- здійснення поточного контролю над операціями та за амортизаційними відрахуваннями;
- організація систем відповідальності, належних норм в управлінні, стилю управління, що поєднує професійну компетентність, діловитість;
- проведення контролю за грошовими потоками, цінами, доходами та витратами, за кредиторською та дебіторською видами заборгованості, якістю менеджменту.

Література

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/express/expr2015/04/86_zip.
2. Афанасьєв М.В. Економіка підприємства: навч.-метод. посіб. / М.В. Афанасьєв, А.Б. Гончаров. – Х.: ВД “ІНЖЕК”, 2015. – 410 с.
3. Саблина Н.В. Банкрутство підприємства: причини и пути преодоления / Н.В. Саблина, В.В. Кривеженко // БИЗНЕС-ИНФОРМ. – 2015. – № 10. – С. 7.
4. Хіт Роберт. Кризовий менеджмент для керівників / Роберт Хіт; пер. з англ. Р.Л. Ткачук, С.М. Рябчук, Н.І. Мішеніна. – К.: Всеуито, Наукова думка, 2014.

Гурник М. П., ст. гр.ФСГм-11
Островська Г. Й., к.е.н., доцент

ВДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Науковці і практики вже дійшли згоди щодо того, що процес стратегічного управління є процесом передбачення майбутнього шляхом створення і реалізації стратегії, однак методи та інструментарій побудови і реалізації стратегії залишаються дискусійними. Спираючись на визначення стратегічної перервності І. Ансоффа [1, с. 69], стратегію адекватної реакції на значні зміни перервного характеру можна назвати стратегічним переломом. Переломом у теоретичній сфері є поява і утвердження в науці нових ідей і теорій, концепцій, методів та інструментарію, які їх розвивають. У практичній площині це буде поширення і посилення використання нових фінансових рішень.

Проявом перелому у теоретичній і практичній площинах останніх десятиріч з метою підтримки ухвалення стратегічних фінансових рішень суб'єктом господарювання є використання універсальної методологічної концепції Foresight. Розробка і використання концепції Foresight безпосередньо пов'язана із сучасними вимогами до стратегічного управління фінансами. Методи, які використовуються в проектах і отримали загальну назву Форсайт, з

англійської Foresight – “передбачення”, зарекомендували себе як найефективніший інструмент вибору пріоритетів у сфері науки і технологій, а пізніше – і значно ширшого кола проблем соціально-економічного розвитку.

Уперше термін Foresight вжив J. Coates у 1985 році у контексті стратегічних досліджень майбутнього [2, с. 7]. Поглиблений аналіз Foresight досліджень можна віднайти у працях К. Cuhlsa [3] чи L. Georghiou [4].

За визначенням В. Martina, одного з провідних ідеологів Foresight, Foresight – це “здійснювані на систематичній основі зусилля з дослідження довгострокових перспектив розвитку науки, технологій, економіки і суспільства з метою виявлення стратегічних сфер наукових досліджень і нових зароджуваних технологій, які з високим ступенем ймовірності принесуть значний економічний і соціальний ефект” [5, с. 139-168]. Зрозуміло, що це визначення технологічного Foresight. Воно досить містке і вже увійшло в розряд класичних.

Ідеологія Foresight-методу походить від конвергенції тенденцій сучасних розробок у галузі стратегічного аналізу і прогнозування. Таким чином, Foresight-метод розглядають у двох площинах:

1. Як проект з побудови прогнозів, який складається з багатьох методів.
2. Як самостійний метод прогнозування.

Із врахуванням вимог до стратегічного управління та можливостей Foresight можна окреслити потенційні сфери зміни стратегічного управління фінансами в ході залучення Foresight-досліджень, а саме [6, с. 121]:

- надання рівноцінної ролі як комунікації, так і співучасті;
- спрямованість на бажані суспільні стратегії;
- залучення до досліджень багатьох зацікавлених осіб;
- конфронтація висхідного і спадного підходів, врахування очікувань кінцевого споживача;
- усуспільнення процесу побудови стратегії, залучення більшої чисельності зацікавлених осіб;
- створення команди ентузіастів для впровадження змін;
- формування стратегії шляхом неперервного процесу, який підлягає постійній актуалізації;
- зосередження на ключових чинниках змін, врахування непередбачуваності оточення;
- менша формалізація процесу побудови стратегії з використанням креативних методів.

Підсумовуючи вищесказане, зазначимо, що метою використання методів Foresight є підтримка ухвалення стратегічних фінансових рішень і створення повної картини поточного і майбутнього стану. Foresight може стати способом побудови і творення бажаної візії майбутнього, інструментом демократизації стратегічного управління і обмеження бар’єрів раціональності та

пристосування стратегічного управління до вимог оточення. Поширення Foresight досліджень свідчить про зростання їх значення як інструменту антиципації майбутнього. Foresight являє собою методологію, суть якої полягає не так у прогнозуванні майбутнього, як в узгодженому виробленні рішень щодо майбутнього. Фактично Foresight вирішує проблему досягнення консенсусу щодо майбутнього, активізуючи топ-менеджерів.

Література

1. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф; [пер. с англ.]; [под ред. Л.И. Евенко]. – М.: Экономика, 1989. – 560 с.
2. PARP. Foresight Technologiczny. Tom 1: Organizacja i metody. – Warszawa, 2005. – 201 с.
3. Cuhls K. From Forecasting to Foresight Processes – New Participative Foresight Activities in Germany / K. Cuhls // Journal of Forecasting. – Vol. 23. – 2003. – P. 93-111.
4. Georghiou L. Future of Foresighting for Economic Development / L. Georghiou // UNIDO Technology Foresight Summit, Budapest, 2007.
5. Martin B. Foresight in Science and Technology / B. Martin // Technology Analysis and Strategic Management. – Vol. 7. – 1995.
6. Поплавська Ж.В. Вдосконалення стратегічного управління шляхом використання концепції FORESIGHT / Ж.В. Поплавська // Стратегія економічного розвитку України. – 2014. – № 34. – С. 119-123.

Гурницька К. О., ст. гр. ФСТМ-11
Костецький В. В., к.е.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Реальна дійсність свідчить, що в умовах ринкової економіки основною структурною ланкою державного господарського механізму стає підприємство. Саме на рівні підприємства створюється необхідна суспільству продукція, проводяться певні види робіт, надаються різноманітні послуги. Кризові явища в економіці змушують адміністративно-управлінський апарат сучасних суб'єктів господарювання проводити серйозну роботу щодо раціоналізації своєї діяльності для поліпшення фінансових результатів та зміцнення конкурентної переваги на ринку.

На сучасному етапі розвитку ринкового середовища власників підприємств цікавить не тільки отримання прибутку, а і його максимізація. Для досягнення цієї мети на перший план виходять питання щодо ефективного управління прибутком, так як розмір отриманого прибутку має досить велике значення в діяльності підприємства. Величина прибутку підприємства впливає на формування фінансових ресурсів підприємства, збільшення його ринкової вартості, ефективність виробничої діяльності підприємства, економічний розвиток держави шляхом поповнення державного бюджету сплатою податків,